

Bygdemølla i Lenvik

Herr redaktør!

I anledning den gjentagne ganger i bladet «Tromsø» omskrevne Bygdemøllesak, — eller Mølleskandale, som mange innen vår bygd betegner den for, og som efter hvad der meddeles i «Tromsø» for 6. ds. også undertegnede skulde være implisert i, tør jeg be om plass for følgende:

Herr C. Wolmersen, Holmen, Rossfjord anskaffet i en av de første krigsår en mindre motor-kvern, der for det meste blev benyttet till sammaling av endel hvete og maiskorn som kommunens provianteringsråd kjøpte av staten. Møllen var jo som mangt annet i de tider enslags nødshjelp. At nevnte mølle i normale tider ikke var eller kunde betraktes som tidsmessig og tilfredsstillende beviser jo best den omstendighet at eieren herr Wolmersen i 1928 fikk utarbeidet planer for en helt ny og tidsmessig bygdemølle med flere kverner. Han søkte og fikk Lenvik kommunestyre til å garantere for et lån stort kr. 7000 av Statens Møllefond, der yder lån til 2 1/2 prosent rente med avdragstid 20 — 25 år såvidt nu erindres. Hensikten med Møllefondet er jo å støtte kornavlingen og bidra til at det korn som avles i bygden klan bli malt på fullt tilfredsstillende måte.

I den første halvdel av 1928, visstnok i februar, sendte herr Wolmersen sin ansøknings om lån til Landbruksdepartementet ledsaget av kommunegaranti. Han tilskrev også undertegnede og gjorde opmerksom på saken, uten at der på det tidspunkt blev

foretatt noe videre i sakens anledning. — Låneandragendet blev imidlertid avslått av departementet.

Da jeg så kom hjem på en meget kort påskeferie søkte herr Wolmersen mig personlig, og beklaget sig over den skjebne saken hadde fått, — en sak som for ham og likeså efter hans mening for bygden hadde stor betydning. Han henstillet så inntrengende til mig å hjelpe sig for om mulig å bringe saken i havn. Nu må jeg riktignok bekjenne at jeg aldri har hatt videre tillit og tiltro til herr Wolmersen eller hans foretagender, men i nærværende sak syntes jeg det var et forsøk verd å støtte ham. En tidsmessig bygdemølle mente jeg der var behov for. Der har jo gjennom tidene vært dyrket korn særlig bygg med fordel! Kanskje det også kunde skaffe møllens eier noen inntekt. Da jeg så kom tilbake til Oslo henvendte jeg mig til departementet og henstillet til dette å ta saken op til ny behandling og overveielse, under hensyntagen til den betydning saken hadde, særlig for bygden. Kort tid derefter blev lånet — kr. 7000 — bevilget hvorom jeg straks telegrafisk underrettet herr Wolmersen. Hermed op- hørte min befatning med saken, og noe ansvar for hvad der videre er passert har jeg selvsagt ikke.

Lenvik formannskap skulde jo påse at møllen blev ibygget efter en plan og det overslag som dannet grunnlaget for bevilgningen av lånet.

Formannskapet skal jo ha sørget for efter hvad der er opplyst at pengene blev utbetalt idet der skal være gitt erklæring for at den planlagte mølle var bygget og at alt var i orden.

Hvorvidt ordføreren her er ført på villspor, vet ikke jeg, men viseordføreren herr Joh. Langnes bor jo i Wolmersens nærhet. Han må vel antas å ha vært fullt bekjent med at der ingen ny bygdemølle var bygget, eller til dato er bygget. Det blir således efter det som er skjedd, formannskapet, og da formodentlig ordfører og viseordfører som får anledning tid å redegjøre videre for denne sak sammen med herr Wolmersen.

At jeg har latt mig føre bak lyset av herr Wolmersens fremstilling dengang det gjaldt å få lånet, erkjenner jeg. Det kan muligens tilskrives min naturlige tilbøielighet til å tro på, at det finnes noe godt hos alle mennesker. Der skal i denne sak som efter hvad der er mig meddelt, befinne sig hos politiet, være skaffet diverse bevidnelser og erklæringer av forskjellig innhold. Jeg undlater således ved nærværende å omtale noen av disse. Saken vil vel i sin tid bli fullt belyst.

L. Hansen.

Tromsø 18.01. 1932.

OCR-Lenvik Museum 2010.